

Kdo jsou anarchisté ?

Alfredo M. Bonanno

Alfredo M. Bonanno: "What are anarchists?"
Elephant Editions: London. 2006.

Prostředky, které anarchisté hodlají použít

- Určitá forma anarchistické organizace, jež se skládá z aktivní menšiny uvědomělých jednotlivců, kteří jsou spjati osobně i politicky a jejichž cílem je nabádat vykořisťované, aby se organizovali za účelem revoluce.
- Vytvoření federace různých anarchistických skupin, které se budou sdružovat pro zlepšení koordinace své vlastní činnosti bez toho, aby změnily svůj specifický charakter. Taková spojenectví se budou navazovat pomocí neformálních a federativních dohod.
- Propagace prostřednictvím knih, brožur, novin, letáků, graffiti, atd., jež bude sloužit k demaskování záměrů vládnoucích struktur a varování před nebezpečím, kterému čelí vykořisťování. Kromě toho tato propagace osvětlí charakter anarchistů a jejich boje. Mimo jiné odsoudí poslušnost a rezignaci, čímž bude nabádat vykořisťované, aby se bouřili.
- Boj za zlepšení životních podmínek – Přestože nejsme reformisté, tak si uvědomujeme bezprostřednost naší situace (mzda, bydlení, zdraví, vzdělání, zaměstnání, atd.) a tudíž i boj za její zlepšení. Zlepšení těchto podmínek však anarchisté nepovažují za konečný cíl. Místo toho nabádají vykořisťované, aby si tuto formu boje osvojili a zdokonalili schopnosti sebeorganizace a odmítání jednání skrze zástupce. Tyto schopnosti jsou totiž nepostradatelné k rozvinutí metod přímé akce ve všech dalších oblastech.
- Násilná forma boje, kterou si spolu s vykořisťovanými uvědomíme význam sociální revoluce. Útok proti třídnímu nepříteli (stát, vláda, kapitál, církev, atd.) musí nutně být násilný, protože v opačném případě by se jednalo o neplodný protest, který by znamenal opětovné upevnění třídní nadvlády. Tento útok může mít formu:

- a) izolovaných útoků proti jednotlivým strukturám nebo lidem zodpovědným za útlak
- b) povstaleckého útoku, který provede určitá menšina
- c) masového povstaleckého útoku
- d) masového revolučního útoku

Každý z těchto bodů, počínaje tím prvním, může a nemusí vytvořit podmínky, které povedou k dalšímu bodu. Politické a ekonomické analýzy mohou tuto možnost s jistými omezeními předpovědět, ale nemožno poskytnout absolutní odpověď: akce je možné otestovat jen tak, že ji provedeme. Morální ospravedlnění násilného boje najdeme v samotném aktu útlaku tak, jak ho praktikují mocenské struktury již po staletí.

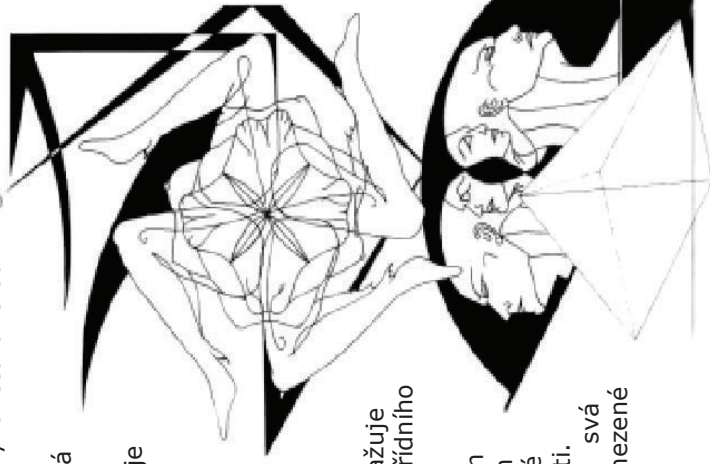
Proti komu anarchisté bojují?

- Proti státu jakožto centralizované organizaci moci ve všech oblastech (správní, finanční, politické, vojenské, atd.).
- Proti vládě, která je výkonným orgánem státu a jako taková je zodpovědná za vykořisťování, dozor, represie, atd.
- Proti kapitalismu, jež určuje neměnný charakter výrobních vztahů a je udržován plány a činností jednotlivých kapitalistů, kteří na tom v tomto smyslu nesou spolupvinu.
- Proti všem jednotlivým částem státu a kapitálu. Jiným slovy proti policii, soudům, armádě, škole, novinám, televizi, odborům, velkým nadnárodním firmám, atd.
- Proti rodině jakožto základnímu stavebnímu kameni státní organizace.
- Proti světu politiky a tím pádem proti politickým stranám (a to všem), parlamentu, jakožto projevu buržoazní demokracie a proti politické ideologii, jejímž cílem je zamaskovat skutečné sociální problémy.
- Proti fašistům a všem jejich represivním nástrojům, kterých stát a kapitál využívá.
- Proti církvi a náboženství, jež tvoří mocné spojení útlaku.
- Proti armádě, kterou stát a kapitál používá jako ozbrojenou složku proti lidem.
- Proti vězení, které ztělesňuje institucionalizaci útlaku těch nejmocnějších zástupců vykořisťovaných tříd.
- Proti blázincům, které utlačují jedince s odlišnou identitou.

Proti jakým falešným představám anarchisté bojují?

- Proti reformismu, který chce vyřešit sociální problémy úpravou zákonů, činností politických stran, parlamentů, vyhlašování voleb, referend, atd.
- Proti humanitarismu, který volá po zajištění míru a bezpečí pro ideálního člověka, ale nijak se konkrétně nestaví proti třídním nepřítelům.
- Proti zásadě nenásilí, která zbavuje vykořisťované práva na spravedlivé násilí, jež je jejich jediným prostředkem k dosažení svého osvobození.
- Proti vlastenectví, které podporuje absurdní představu o přednosti vlastní země před ostatními, zatímco faktem zůstává, že vykořisťování nemají žádnou vlast, nýbrž jsou bratry vykořisťovaných na celém světě.
- Proti militarismu, který ospravedlňuje funkci armády a její falešný nárok na to, že brání vlast.
- Proti rasismu, který považuje část lidské rasy za podřadnou.
- Proti mužskému šovinismu, který redukuje ženy na sexuální objekty.
- Proti feminismu, který sebe sama uvěžňuje ve vakuu mužského šovinismu naruby.
- Proti volení zástupců, kteří oddělují vykořisťované od principu přímé akce.
- Proti hierarchii, které člověka vychovává směrem k sociální stratifikaci.
- Proti poslušnosti, která potlačuje veškerou individualitu.
- Proti autoritě, která brání samostatnému vývoji jednotlivce.
- Proti progresivismu, jež je moderní verzí evolucionismu a tvoří tak ideologickou zástěrku reformismu.
- Proti ekonomismu, který považuje ekonomiku za středobod dějin třídního vykořisťování.
- Proti odborářství, které je přímým produktem ekonomismu a tím pádem omezuje třídní boj na pouhé zlepšení podmínek na pracovišti. Anarchosyndikalismus, přes všechna svá revoluční prohlášení, zapadá do omezené reformistické škatulky.

Čeho chtějí anarchisté dosáhnout

- Zrušení státu, vlády, kapitalismu, rodiny, armády, vězení, bláznů a veškerých forem moci, která využívá zákon k donucování ostatních. Proto anarchisté odmítají jakýkoli druh dělnického, či socialistického státu a stejně tak jakoukoli formu diktatury proletariátu.
- Zrušení soukromého vlastnictví půdy, výrobních prostředků, materiálů, strojů, továren a všeho, co je nutné k zajištění přežití.
- Zrušení námezdní práce a omezení pracovního procesu na nutné minimum, které budou organizovat skupiny jednotlivců, sdružující se na základě svých vlastních schopností a potřeb, stejně jako vzájemného pochopení.
- Nahrazení modelu tradiční rodiny společným životem, který bude vycházet z principů lásky, vzájemné spřízněnosti a skutečné sexuální rovnosti.
- Organizace života, jež se bude zakládat, podobně jako výroba, na svobodném sdružování. Formy takového sdružování se budou lišit tím, jakým účelům budou sloužit, jaké zájmy budou bránit a jaké vztahy budou navazovat. Celek těchto organizací se bude sdružovat na lokálním principu a budou ho tvořit skupiny komun. Tyto skupiny budou postupně rozšiřovat své vztahy dokud prostřednictvím revoluce nedosáhnou maximální možné rozlohy osvobozených oblastí a nevytvoří velkou federaci.
- Svobodného vzdělání, které se zaměří na probuzení individuálních schopností jednotlivce, jež se uplatní ve svobodné společnosti do té míry, do které se svobodná společnost realizuje.
- Šíření ateismu a protináboženské propagace, protože problémy jako náboženství by jen omezovaly naplnění celkového osvobození.
- Dovršení sociální revoluce, dokud nebude zrušena veškerá nadvláda člověka nad člověkem.

